

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/874/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812212265
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812212265.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO 36 613 843, proti odporcovi: Q. V., nar. XX. 8. XXXX, bytom S., XX. augusta XX/X, občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, AK Lučenec, J. Kráľa 5/A o zaplatenie 117,28 eur a prísł., na odvolanie navrhovateľa, proti uzneseniu Okresného súdu v Prievidzi, zo dňa 05. septembra 2013 č.k. 4C 15/2013-68, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 16,11 eur, advokátovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením, zastavil konanie podľa § 96 ods. 1, O.s.p. ,v dôsledku späťvzatia návrhu. O vrátení súdneho poplatku, rozhodol za použ. §-u 11, ods. 3,4 zák. č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch. O náhrade trov konania, rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 , prvej vety O.s.p.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ návrhom podaným dňa 13. 7. 2012 prostredníctvom splnomocneného zástupcu žiadal zaviazať odporcu na zaplatenie 117,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 93,24 eur od 24. 9. 2009 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 9. 2009 medzi postupcom GE Money, Bottova 7, Bratislava, IČO 17 324 220 a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca nadobudol uplatňované majetkové právo - pohľadávku s účinnosťou od 1. 4. 2006 na základe Zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi predávajúcim GE Money Multiservis, k. s., Bottova 7, Bratislava, IČO 35 783 214 a kupujúcim - postupcom. Dňa 27. 7. 2004 uzatvoril postupca s odporcom Zmluvu o úvere č. 1247762087, na základe ktorej, postupca poskytol odporcovi úver vo výške 137,12 eur. Odporca zostal v omeškani s platením viac ako troch splátok, došlo k zosplateniu úveru, čím bola platnosť zmluva ukončená. Žalovaná istina predstavuje rozdiel medzi poskytnutou istinou a započítanou platbou na istinu. Do tohto konania, dňa 9. 10. 2012 vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu ,Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká 16, IČO 42 176 778. Vedľajší účastník je vo veci zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, AK Lučenec, J. Kráľa 5/A. Po doručení návrhu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, sa tento prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu vyjadril k návrhu a to podaním zo dňa 28. 11. 2012. Vo svojom podaní poukázal na to, že v danom prípade, ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Predmetná zmluva obsahuje viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky a nie je v

súlade so zákonom č. 258/2001 Z. z., čo má za následok, že poskytnutý úver, sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 15. 1. 2010, označil za absolútne neplatnú. Podľa vedľajšieho účastníka vychádzajúc z listín, právny predchodca navrhovateľa zmluvu predčasne ukončil, čím došlo k zosplatneniu celej dlžnej sumy najneskôr dňom 4. 4. 2005. Všetko nasvedčuje tomu, že nárok je v celom rozsahu premlčaný s poukazom na všeobecnú premlčaciu dobu 3 roky, keď navrhovateľ podal návrh dňa 13. 7. 2012. Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov konania celkom vo výške 48,46 eur, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia - prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 28. 11. 2012 po 16,60 eur a režijného paušálu za dva úkony po 7,63 eur. Skôr než začalo pojednávanie navrhovateľ svoj návrh vzal späť v celom rozsahu faxom a potvrdením písomne v zákonnej lehote, konanie žiadal zastaviť, o náhrade trov konania žiadal rozhodnúť tak, že sa trovy konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznávajú z dôvodu, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie, alebo bránenie práva, s poukazom na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Vzhľadom na späťvzatie celkom, súd konanie zastavil, rozhodol tak podľa §-u 96 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu v časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie okresného súdu, v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania, vo výške 19,33 eur. Považoval uznesenie okresného súdu v napadnutej časti za nesprávne, z hľadiska právneho posúdenia, čím uplatnil dôvod odvolania v zmysle § 205, ods. 2, písm.f/ O.s.p. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám, z podstaty svojej existencie, schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach, v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007

Z. z., majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, pričom tieto právne závery, ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch, nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku, bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch, vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa, priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne, aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní, bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Naviac, vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor, vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu, nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného, navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie, alebo bránenie práva. Podľa jeho názoru, vzhľadom k tomu, že v konaní ide o drobný spor, bola tu namieste aplikácia ust. § 150, ods. 2 O.s.p., keďže priznané trovy, sú neprimerané výške uplatnenej pohľadávky.

Odporca, nevyužil svoje právo vyjadriť sa písomne k odvolaniu.

Vedľajší účastník na strane odporcu, využil svoje právo vyjadriť sa k podanému odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku, ktoré podal prostredníctvom svojho zástupcu, žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti, ako vecne správne potvrdiť. Považuje za absurdné, že navrhovateľ

vedľajšiemu účastníkovi vyčíta hromadný vstup do konania, keď je to práve navrhovateľ, ktorý si svoj nárok voči spotrebiteľom, uplatňuje v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Poukazuje aj na nálezy ústavného súdu, ktorý zastáva obdobný názor, že každý, má právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc, nie je možné prostredníctvom termínu (účelný), vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia, odlišné postavenie a tak im de facto (nepripravením nákladov,) právo upierať a z hľadiska ostatných subjektov, týchto diskriminovať. Nesúhlasí s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty, odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie, zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach, oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi, na základe princípu "rovnosť zbraní". Preto je v konaní zastúpené advokátmi, ktorí sú ochotní takéto zastupovanie zrealizovať. S prihliadnutím na pomer priznaných trov a výšku uplatnenej pohľadávky, nevidel dôvod na aplikáciu ust. § 150, ods. 2 O.s.p. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania, vo výške 16,11 eur.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu, je v napadnutej časti vecne správne, a preto je potrebné, ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. . Uznesenie okresného súdu v ostatných častiach, z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmal, pretože vo vzťahu k nim, rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, teda v týchto častiach, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 ods. 1,3 O.s.p.).

Uznesenie okresného súdu je odôvodnené v súlade s kritériami uvedenými v ust. § 157 ods. 2, v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p., je správne, úplné a presvedčivé, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením uznesenia okresného súdu, plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa, uviesť nasledovné:

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo v dôsledku späťvzatia návrhu zastavené, zaoberal tým, či niektorý z účastníkov nezavinil zastavenie konania.

Správny bol záver okresného súdu, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, a preto je zodpovedný za náhradu trov konania ďalších účastníkov konania (aj vedľajšieho účastníka), a to podľa § 146 ods. 2, prvej vety O.s.p..

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia, upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavujú neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka, majú právnické vzdelania a samotné združenie, má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2, ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p. , a to aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník, využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné, posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Zároveň odvolací súd dodáva, že navrhovateľ sa v odvolaní dovoľáva aplikácie ust. § 150, ods. 2 O.s.p. - moderačného práva súdu, avšak aj túto námietku, vyhodnotil odvolací súd za nedôvodnú, pretože v konaní, neboli splnené zákonné predpoklady, umožňujúce v jeho prospech, náhradu trov konania moderovať. Nepochybne síce v konaní ide o drobný spor, predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je však to, že trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu, ako sama pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, o ktorý prípad v preskúmvanej veci nejde, pretože priznané trovy konania, nepredstavujú ani 1/2 pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, nedosahujú teda ani len jej výšku.

Odvolací súd, z vyššie uvedených dôvodov, nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p..

Vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 13a ods. 2 písm. b) AT) v polovici tarifnej odmeny, t. j. 1 zo 16,60 eur, čo je 8,30 eur, k tomu 7,81 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), spolu 16,11 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.